

EDITORIAL

Campanya

La campanya, larga como todas las que se encadenan con una interminable precampaña, llega su fin para descanso de los candidatos y de los electores que sufren, en mayor o menor grado, el mareante impacto de mensajes, eslóganes, promesas e insultos de diverso calado. La saturación y concentración de propuestas produce cansancio, agotamiento, hastío, deseo de que termine esa presión múltiple e inmisericorde que se practica por tierra, mar y aire, por todos los medios. Las campañas son un mal necesario, un sarpullido epidérmico que se repite periódicamente y que supone una elevada presión sobre todos.

Y la estrategia, al menos aparente, de los partidos, consiste en movilizar la participación, aunque a la postre todos piensan que la abstención acaba por tener un efecto similar: depende de quienes votan o quienes se abstienen. En el fondo, aunque sea incorrecto políticamente el manifestarlo, todos desean que voten los «suyos» y se abstengan los «otros». Todos llaman a participar, pero la intensidad del alavoz depende del colectivo al que se dirigen.

Para animar al personal, se entiende al que no le basta con una legislatura de gobierno o de oposición para decidir, algunos recurren al miedo o a la descalificación, armas que en teoría crean tensión, dramatismo y ayudan a mover a los tibios y a los recalcitrantes. Son pocos los que están en esa frontera de la duda, pero nadie ignora, y menos los políticos, que las elecciones se van a decidir por un margen muy estrecho. Así que cada voto cuenta y algunos mucho más que otros en función de los restos y la regla d'Hont.

Hay que dar caña, una metáfora casi animal, para que algunos se muevan, y ya se sabe que algunos llaman a los suyos con el espantajo del miedo: si tú no vas, ellos vuelven. Y los que amenazan proyectan una sombra negra. Cuestión de estilo.

DIARI DE SABADELL

C. de Sant Quirze, 37-41 • 08201 SABADELL
TELÈFON REDACCIÓ: 937 261 100 • FAX REDACCIÓ: 937 270 865
e-mail: redaccio@diarisabadel.com
DIPÒSIT LEGAL: B-12890 - 1977

CONTROL PER: OFICINA DE JUSTIFICACIÓ DE LA DIFUSIÓ, S.A.

Director: RAMON RODRÍGUEZ ZORRILLA

Subdirectors: Angel Díez Tierno. Capa de Redacció: Mates Serrecant Climent, Josep Mercadé Mateu, Manuel Moreno Izquierdo. Clota: Angel Jurado, Yolanda Rico, Ramon Filella, Elisabeth Álvarez. Comarca: Rafael Martín, Alfonso Fernández, Isabel Logares. Entrevistes: Victor Colomer, Juan Reyes. Economia: Joaquim Martín. Societat: Nemesio García. Espectacles: Carles Casadó, David Ramon. Televisió: Xavier Rosell. Cultura: Josep Ache, Sàbat i Gilaberto. Alan Hòlegido. Tribunes: José Fernández. Experts: Poma Figueras, Momo Patrino, Mónica Escaló, Jordi Sánchez. Fotografia: Eduard Alsina. Secretaries de Redacció: Conxi Benavides, Elisabeth Torner, Marta Miravete.

Editat per: VALLESANA DE PUBLICACIONS, S.A.
PUBLICITAT I ADMINISTRACIÓ

C. de Sant Quirze, 37 • 08201 SABADELL
TELÈFON: 937 275 645 • FAX PUBLICITAT: 937 255 543
e-mail: publicitat@diarisabadel.com

Gerent: ROMÀ GAMELL CRUELLS

Comptabilitat: Mònica Miró. Publicitat: Carme Vila, Laura Valverde, Antònia Carvajal, Emma Doménech, Andreu Miravete. Informàtica, Imatge i Disseny: Joan Vilà, Jordi Guillot, Marel Gasulla, Joan Tabau, Esteve Barnola, Cristina Sánchez. La Gasetta de Sabadell: Josep Gamet.

PLANTA IMPRESSORA

C. de Tamarit, 10-12 • 08205 SABADELL

Retolator: Manuel Carreño, Jordi Morad, Efrén Montoya, Josep Antoni Arenas, Josep A. Murria. Distribució: Manuel J. Rosal.

CARA A CARA

Text: JOSEP ACHE. Foto: EDUARD ALSINA

Eugeni Bregolat, antic ambaixador a la Xina

«La Xina serà un Estat del benestar i seguirà sent competitiva»

Eugeni Bregolat (La Seu d'Urgell, 1943) va ser ambaixador a la Xina durant deu anys. És autor del llibre *La segunda revolución china* (Destino, 2007). Havent ingressat en la carrera diplomàtica el 1971, va ser director del Departament d'Internacional als gabinets de Presidència amb Suárez i Calvo Sotelo. Ha estat ambaixador a Rússia, Canadà i Indonèsia. Ahir va ser a la Cambra de Comerç i Indústria.

— **Seat acaba d'anunciar que es planteja muntar factories a la Xina i vendre-hi l'Ibiza i el León.**

— Avui, ho han dit? No sabia. Fantàstic. De fet, Volkswagen té una forta presència a la Xina.

— **Se'n fa càrrec dels qui, potser, no ho trobaran tan fantàstic?**

— És lògic que els qui treballen a Seat vegin perillar el seu lloc de treball perquè allà es produeix a més baix cost.

— **Diuen que no, que es tracta sobretot d'obrir mercat. Seats xinesos pels xinesos. És de creure?**

— Hi ha els dos efectes. L'aprofitament dels costos laborals baixos. En efecte, allà ho són molt, i són en detriment de llocs de treball que potser hi podria haver aquí. És la part negativa. Ara bé: l'empresa va a guanyar, amb els costos i amb l'enorme mercat que se li obre.

— **El balanç entre la pèrdua i els guanys, com resulta?**

— Allò de la destrucció creativa, que a les seves memòries diu Grespan (antic director de la FED dels Estats Units, la reserva federal en funcions de banc central). Les estic llegint ara i us les recomano.

— **No són un pèl catastrofistes?**

— No tant. I parla molt d'això, de la destrucció creativa. Que potser sí que hi haurà empreses d'aquí que ens destruïran llocs de treball, anant allà. Però si aquestes empreses seguissin aquí, potser arribaria un punt que no podrien competir a nivell mundial.

— **Quina seria la part «creativa»?**

— Doncs que els guanys d'aquestes empreses, en sectors que aquí han deixat de ser competitius, es poden reinventar en d'altres sectors que sí que ho siguin.

— **L'automoció és un sector important a Sabadell. Amb Estampacions, entre d'altres empreses.**

— En parlaré, del sector de l'automòbil, en la conversa que tindrà ara, aquí a la Cambra. Perquè, és clar, en una societat industrial avançada, és el sector per excel·lència.

— **I les empreses d'aquí?**

— Bé, aquí hi ha FICOSA, catalana, que és sensacional. Fan infinitat de components per automoció, de retrovisors a frens o embragues, i són una referència mundial.

— **També a la Xina.**

DE LA XINA A ANDORRA

D'

— **«És fantàstic. Vaig entrar al Ministeri com a expert d'Andorra. Precisament per això, el departament de personal, que és tan savi, em va enviar a Moscou o Pekin, com a expert en Andorra.»**

— **I un altre. «M'ho va dir el Rei: Tú de lo más grande a lo más pequeño». La Ceca, la Meca i la Vall d'Andorra.**

— I tant! Van ser dels primers d'aquí en posar-hi factories. Allà, a més de produir, tenen centenars d'enginyers treballant i innovant.

— **Perquè, com vostè destaca al seu llibre, la Xina produeix un milió d'enginyers cada any.**

— Exacte, entre enginyers i científics produeixen entre l'ordre del 1'3 milions de nous titulats cada any.

— **Que no es dediquen a projectar articles del 'tot a cent'.**

— Evidentment. La Xina té una gran obsessió per l'alta tecnologia.

— **Per què?**

— Tenen la consciència d'haver estat un país tecnològicament avançat fins que van quedar fora de la revolució industrial, arran de la qual van quedar convertits, durant un segle, en una mena de colònia.

— **I ara, el «desquite»...**

— Han après la lliçó. Ara no volen, de cap manera, quedar enrere en el tren de les noves tecnologies. De manera molt ràpida, estan produint articles del valor afegit més alt.

— **Per Espanya, quines seran les conseqüències?**

— Serem dels primers a rebre, els de la cua dels països diguem-ne grans. Tal com ha passat amb el tèxtil o el calçat, està passant amb l'electrònica, i passarà cada cop més en articles de més valor.

— **Què hi ha a fer?**

— Molt clar: inversions més fortes en I+D, millorar l'educació... La Xina està invertint l'1'4 del seu PIB en I+D, Espanya el 1'2, la mitjana europea és del 1'8, Alemanya és al 2'5. Estats Units i el Japó a prop del 3, i Suècia i Finlàndia pels volts del 4.

— **Però no deixa de ser un país desregulat, en termes laborals o mediambientals. Una mena d'Estat de Dret, però amb grans llacunes, també en garanties comercials.**

— Encara sí, en relació amb els països avançats. Però en comparació en com estaven fa trenta, vint o deu anys, han avançat molt. En drets humans, en garanties jurídiques... Moltíssim.

— **Irreversiblement?**

— Per força. El concepte d'Estat de Dret és encara nou per ells. Però el necessiten per prosperar. Sense garanties jurídiques, no hi ha economia de mercat.

— **I avançarà cap a formes d'Estat de Benestar, com es va anunciar ahir, precisament, a l'Assemblea Nacional xinesa?**

— Ho volen. Arribar a crear una Seguretat Social, un sistema sanitari públic. Han creat la riquesa suficient, i crec que en seran capaços.

— **Llavors, amb els costos socials conseqüents, perdran competitivitat?**

— Són extraordinàriament competitius. S'ho podran permetre.

— **Haurem de copiar els xinesos ■**